

ki ugotavljajo, da učitelji največkrat poučujejo tako, kot so bili poučevani. S kritičnim premišljanjem, ki poteka v obliki dialoga, lahko ta del naučenega tudi ovrednotimo z različnih zornih kotov in se ne nazadnje naučimo drugače. To je še posebej pomembno, ko stara identiteta ni več ustrezna ali ko staro vedenje ne vodi do želenih ciljev.

Izobraževanje je lahko družbeno potrjeno oz. verificirano (ima javno veljavno listino, ki jo ljudje uveljavljajo v različnih družbenih diskurzih), vendar pa ni vse izobraževanje tako. Pri neformalnem izobraževanju omenjena družbena verifikacija velikokrat ni prisotna, pa tudi kurikulum je pri njem navadno manj dosledno določen oz. je bolj prilagodljiv. To je še posebej pomembno v sodobnem svetu zaradi večkulturnosti, tudi hitrega znanstvenega in tehnološkega razvoja, pa tudi drugih sprememb, ki se jim mora človek nenehno prilagajati. Zaradi teh dejavnikov, zaradi katerih se znanje posameznikov nenehno spreminja, se pomemben del izobraževalnih politik danes usmerja na procese potrjevanja (verificiranja) že pridobljenega znanja. Računajo namreč, da si ljudje večino znanja pridobijo skozi življenje in delo, ko se neformalno učijo ob različnih priložnostih. Če tako pridobljeno znanje in izkušnje zberejo (v obliki dokazil, npr. potrdila o neformalnem izobraževanju, referenčna pisma, izdelki, pričevanja uporabnikov njihovih storitev...), jih lahko v obliki portfolija predložijo pooblaščenim telesom (verifikacijskim komisijam), ki na tej podlagi presodijo, ali posameznik izkazuje ustrezno znanje oz. tisto, ki ga potrebujejo v določenem kontekstu. To ima pomemben vpliv tudi na formalno izobraževanje, ki seveda s temi procesi spreminja svoj položaj, izgublja pa tudi svoj vpliv na človekovo življenje. Ni več vprašanje, kje in kako si je nekdo pridobil znanje, temveč, ali ga ima.

Dodatne razlike med neformalnim in formalnim učenjem ter prednosti prvega pred drugim

Neformalno učenje ima razne pomembne značilnosti oz. prednosti, ki ga razlikujejo od formalnega izobraževanja:¹⁰

1. neformalno učenje je (v večji meri) prostovoljno, nima obligatornega značaja šole, ki včasih privede učence do tega, da zavračajo pristope ali predmete, ki so del šolskega kurikula;
2. tisti, ki organizirajo oz. izvajajo neformalno učenje, si morajo kar precej prizadevati, da ohranjajo interes udeležencev, saj je komercialni svet zelo domiseln v ponujanju privlačnih alternativ;

¹⁰ Cf. *Education Pack »all different – all equal«*, Directorate of Youth and Sport, Council of Europe, 2. izd. Dosegljivo na <http://ecyb.coe.int/edupack/pdf/15.pdf> (7. 11. 2012).